

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 6/2021
10.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Јасминка Станојевић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., у поступку заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Р4г 2/21 од 05.04.2021. године, донео је дана 10.05.2021. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Нишу Р4г 2/21 од 05.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Р4г 2/21 од 05.04.2021. године, одбијен је захтев за заштиту права на суђење у разумном року предлагача, којим је тражио да се утврди да му је у парничном поступку који се води пред Апелационом судуом у Нишу Гж 2098/2020, повређено право на суђење у разумном року, те да се наложи истом суду да донесе одлуку и оконча поступак у року од 15 дана.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредбе члана 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 „Службени гласник РС“, број 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку и нашао да је жалба неоснована.

У поступку доношења побијаног решења нема битних повреда поступка из члана 374. став 2. ЗПП, на које Врховни касациони суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на друге повреде поступка.

Из разлога побијаног решења произилази да је поступак на који се односи приговор за убрзавање поступка, покренут тужбом коју је овде предлагач, као тужилац, заједно са још једним лицем ББ, поднео дана 17.06.2008. године, Општинском суду у Нишу, против Републике Србије – Министарство одбране, ради утврђења права

својине и државине теретног возила, а у току поступка и ради накнаде штете. Након четири одржаних рочишта и обављеног вештачења, решењем од 09.03.2010. године, тај суд се огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Вишем суду у Лесковцу, с тим што је пре тога тужилац ББ повукао тужбу. Виши суд у Лесковцу је након преузимања списка, четири одржана рочишта и два допунска изјашњења вештака, пресудом П 24/10 од 08.12.2011. године, одбио тужбени захтев. Ова пресуда је по жалби тужиоца потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 278/12 од 23.02.2012. године. Тужилац је 27.03.2012. године изјавио ревизију, која је пресудом Врховног касационог суда Рев 956/13 од 03.10.2013. године одбијена. Истог дана, тужилац је поднео и предлог за понављање поступка, који је правноснажно одбијен, као и захтев за одређивање привремене мере. Дана 27.12.2006. године, овде предлагач, поново је ставио предлог за понављање поступка, који је након одлуке Апелационог суда у Нишу Гж 4525/17 од 17.10.2017. године, прихваћен, односно првостепени суд је дозволио понављање поступка. Након одржаних седам рочишта од којих је једно одложено на предлог пуномоћника тужиоца, овде предлагача, без оправданих разлога, једне допуне налаза вештака, донета је пресуда П 5572/17 дана 05.04.2019. године, која је укинута решењем Апелационог суда у Нишу Гж 2636/19 од 19.06.2019. године. У поновном поступку, након три одржана рочишта, донета је пресуда П 379/19 од 16.06.2020. године, а поводом жалби парничних странака, Апелациони суд у Нишу је решењем Гж 2098/20 од 30.09.2020. године отворио расправу, прво рочиште заказано за 17.12.2020. године је одложено на предлог тужиоца, овде предлагача, друго рочиште од 26.01.2021. године је одложено због предлога предлагача за изузеће судије известиоца – председника већа, који захтев је одбачен решењем од 08.02.2021. године, а расправа је закључена на рочишту одржаном дана 11.03.2021. године. Приговор ради убразавања поступка је изајвљен дана 23.02.2021. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, побијаним решењем је одбијен приговор предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року, са оценом да је од укупно 12 година и осам месеци, поступак ефективно трајао девет година и пет месеци, зато што од доношења одлуке по ревизији од 03.10.2013. године, до поновног предлога за понављање поступка 27.12.2016. године, суд није поступао, те да је било укупно седам жалбених поступака, три у односу на решавање главне ствари, један у односу на одлуку о привременој мери, три поводом предлога за понављање поступка и један поступак поводом ванредног правног лека. Имајући у виду да се ради о предмету са сложеним чињеничним правним питањима, за чије одлучивање је било потребно ангажовање стручних лица, вештака, првостепени суд је оценио да је поступањем судова у овом предмету било ажурно у роковима, без пропуста који би имали за последицу повреду права на суђење у разумном року, при чему треба имати у виду и одређени допринос самог предлагача.

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд на потпуно и правилно утврђено чињеничног стање, правилно применио материјално право, основано закључујући да у конкретном случају нема повреде права на суђење у разумном року из разлога које у свему прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006), прописано је да свако имао право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 18. став 3. Устава прописано је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно међународним стандардима људских и мањинских права, као и праксе међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, између осталог, прописано је да свако, током одлучивања о његовим грађанских правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од наведених материјално правних одредби у контексту утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд одлучујући о приговору предлагача правилно оценио све утврђене чињенице битне за одлуку у овој правној ствари и приликом доношења побијаног решења узео у обзир све напред наведене околности. Понављање поступка по својој правној природи не представља саставни део или наставак раније правноснажно окончаног поступка, па се у смислу повреде права на суђење у разумном року, као почетак рока за утврђивање евентуалне повреде права, сматра дан када је по предлогу странке отпочео поступак понављања раније окончаног поступка. Супротно наводима жалбе, извесно је када ће се овај предмет окончати пред Апелационим судом у Нишу, с обзиром да је расправа закључена на рочишту одржаном дана 11.03.2021. године, те да следи израда писменог отправка пресуде

Применом члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено је као у изреци овог решења. Предлагачу нису досуђени трошкови поступка, применом члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП, у вези члана 30. ЗВП, јер у овом поступку није успео.

Судија
Јасминка Станојевић, с.р.

Поука о правном леку

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић